

vitelčiny, tedy zákonnými dědici 3. třídy (§ 738 obč. zák.), zamítl soud první stolice jejich dědickou přihlášku ze zákona neprávem.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Boženy M-ové.

Důvody:

Vyložil-li rekursní soud ustanovení § 541 obč. zák. tak, že při nehodnosti dědice přicházejí v úvahu jen takoví potomci nehodného, kterým přísluší vlastní zákonné právo dědické po zůstaviteli, odpovídá jeho názor doslovu a duchu zákona a je s ním suhlasiti. Jest proto stěžovatelku odkázati s jejími vývody na důvody napadeného usnesení.

Čís. 14038.

Rozhodl-li odvolací soud o žalobě o obnovu u něho podané usnesením, lze toto usnesení napadati rekurem k nejvyššímu soudu. Rekurs musí býti podán včas u procesního soudu první stolice. Nestačí, že byl podán včas u odvolacího soudu a jím postoupen procesnímu soudu, kam došel opožděně.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1934, R II 503/34.)

Odvolací soud, u něhož byla podána žaloba o obnovu, ji odmítl usnesením jako nehodící se k jednání, ježto rozsudek odvolacího soudu v základním sporu byl zrušen rozhodnutím nejvyššího soudu.

Nejvyšší soud odmítl žalobcův rekurs.

Důvody:

Napadeným usnesením rozhodl krajský soud jako soud odvolací o žalobě o obnovu podané u něho podle § 532, druhý odstavec poslední věta c. ř. s. Podle § 535 c. ř. s. platí, byla-li žaloba o obnovu vznesena u soudu druhé stolice, pro ústní jednání, provedení důkazů a pro oznámení rozsudku k žalobě vydaného první stolicí i pro odporovatelnost rozsudku ta ustanovení, která platí pro tento vyšší soud jako stolicí prostředků opravných. Z tohoto zákonného ustanovení jest usuzovati, že, rozhodl-li odvolací soud o žalobě o obnovu u něho podané usnesením, lze toto usnesení napadati rekurem k nejvyššímu soudu a že rekurs ten podán býti musí v čas u procesního soudu první stolice (§§ 514, 528 c. ř. s.). Avšak rekurs podán byl přímo u soudu druhé stolice. Napadené usnesení bylo doručeno k poukazu odvolacího soudu zástupci žalobcovu okresním soudem dne 8. září 1934. Rekurs přímo u soudu odvolacího podaný a na odvolací soud adresovaný byl tímto soudem postoupen okresnímu soudu a tam došel dne 24. září 1934, tedy opožděně, neboť nerozhodné jest, že rekurs byl na poštu dán již dne 22. září 1934 a že k dovolacímu soudu došel dne 23. září 1934,

když měl býti podán u soudu procesního prvé stolice a k tomuto došel po uplynutí lhůty čtrnáctidenní (viz rozh. čís. 167, 5352, 5492 sb. n. s.). Bylo proto rekurs jako opožděný odmítnouti (§ 526 druhý odstavec c. ř. s.). Viz též rozhodnutí čís. 8489, 8670, 10.806 sb. n. s.

Čís. 14039.

Předložením dražebních podmínek jedním z vymáhajících věřitelů zachová se dražební řízení i ve prospěch ostatních.

Uložil-li první soud přes to přistoupivšímu vymáhajícímu věřiteli, by i on předložil ve lhůtě dražební podmínky, jinak že bude dražební řízení zrušeno, byl rekursní soud, zvěděv z rekursu povinného o nesprávném postupu exekučního soudu, oprávněn zrušiti ono usnesení a uložití prvnímu soudu, by pokračoval v dražebním řízení na základě dražebních podmínek předložených vymáhajícím věřitelem.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1934, R II 565/34.)

K exekuci vnucenou dražbou nemovitostí vedené Občanskou záložnou v O. pod E 151/33 přistoupili další věřitelé, mezi nimi i Gertruda A-ová (E 2185/33). Po odhadu předložila Občanská záložna v O. dne 8. června 1933 návrh dražebních podmínek. K návrhu dlužníků byl proveden nový odhad nemovitostí, načež soud vyzval usnesením ze dne 27. srpna 1934 vymáhající věřitelku Gertrudu A-ovou, by do 14 dnů předložila dražební podmínky pod následky § 145 ex. ř. Toto usnesení napadli dlužníci. K jejich rekursu zrušil rekursní soud napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by v dražebním řízení pokračoval na základě dražebních podmínek, předložených vymáhající věřitelkou Občanskou záložnou v O. dne 8. června 1933. Důvody: Vymáhající strana Gertruda A-ová jest jen věřitelkou, přistoupivší k zahájenému již řízení E 151/33. Tak také zněl i její původní návrh. Nástin dražebních podmínek může sice býti předložen vymáhající stranou zároveň s návrhem na povolení exekuce, dokonce nejen vedoucím věřitelem, nýbrž i věřiteli k řízení přistoupivšími, avšak, nestalo-li se tak u žádného z vymáhajících věřitelů, může býti vyzván k předložení dražebních podmínek jen věřitel vedoucí, nikoliv i snad věřitelé přistoupivší a nebo některý z nich. Při tom netřeba této výzvy vůbec, kdyby i některý z přistoupivších věřitelů předložil sám od sebe nástin dražebních podmínek. Podle nich pak exekuční soud zařídí, čeho třeba k pokračování v exekučním řízení. Nástin dražebních podmínek může býti také předložen i v období řízení, kdy ještě odhad nemovitostí nebyl proveden anebo nebyla odhadní hodnota soudem stanovena. Neboť právě soudu přísluší toto číselné určení odhadní hodnoty, a to samostatným usnesením, při němž i případný obsah dražebních podmínek jakožto návrh odhadní hodnoty zajisté jest bezvýznamný. V souzeném případě předložila již vedoucí vymáhající věřitelka dražební podmínky před tím, než po do-